

MISJONS-RØSTEN

Løss alg 30 øre.

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 9-10

Juni 1947.

19. årgang.

FRA FINNMARK

Så har vi da atter vår i Finnmark. Solen står rød og blank over havet endog sent på aftenen. Bekkene fosser nedover fra fjellene i sitt ville løp mot det åpne og store Nordishav. Ute på havet myldrer det av millioner av fugler av forskjellige slag. De er kalte hit av loddestimene som i stadig større mengder siger opp mot den norske kyst.

Fiskerskøyter fra alle kanter av landet er også kommet. Tusener unge og eldre fiskere er travelt opptatt med å dra opp stor, glinsende torsk. I havnen arbeides det under høytrykk med alle slags arbeider. Det gjelder jo å få all den deilige fisk til prima eksportvare, til gavn for land og folk.

Stundom ser man flere fiskere samlet. Det er styggvær idag sier de. Derfor er de også på land og ser seg om. De går rundt i fiskeværet ser opp mot de steder hvor det før var fiskerhjem eller andre forsamlingslokaler, alt er nå borte. Noen barakker eller små hytter, erstatter nå de store, prektige bedehus fiskerhjem eller privathus, som før var fiskernes glede, den korte fritid som de råder over.

Her i Kjøllefjord er det fremdeles intet hus som kan erstatte bedehus eller fiskerhjem. Fiskerne har intet sted som de kan

sitte ned å få en samtale med en kamerat, heller ikke noe bestemt sted hvor de kan høre Herrens ord, kirkebarakken untatt. Denne er som de andre kirker, lukket for andre enn presten, eller dem som han ønsker. Folket viser da og offentlig sin protest mot misbruken av det eneste forsamlingshus på stedet, derved at de lar benkene være ytterst tynt besatt den ene anledning presten gir dem. Det ser ut til at selv i krisetider som disse, med synkende moral og nødtilstand på så mange områder, ønsker disse heller at menneskene skal dø i synd enn at det gjøres et felles felttog for Jesus, for å vinne menneskene for ham.

Vennene her mangler hus for møter. De har tomt og endel penger, men tomten er ikke disponibel før reguleringen er i orden. Til sommeren håper de dog å få legge første hånd på verket. De tenker da å gå igang med grunnmuren for huset. Det er da meningen å bygge fiskerhjem. Det vil si: Forsamlingshal med leseværelse m. m. så fiskerne her kan finne et sted hvor de i fred og ro etter slitet kan høre Herrens ord, samt skrive til sine kjære og dernest få godt lesestoff.

Vi trenger dog fremdeles mange penger til dette bruk og

tør herved, i dyp takknemlighet til alle dere som har hjulpet Finnmark med bidrag før, fremdeles henstille til de mange som ennå ikke har gitt noe: Vær med! Gi en gave til reisingen av

Kjøllefjord Fiskerheim.

Derved hjelper du de mange unge gutter som ferdes her oppe langt fra sine kjære, ja du er også med og styrker den indre front i vårt arbeid for vårt kjære folk og land.

Vår kjære bror her, Alfred Myreng, vil ta imot beløpene og kvittere for dem. Herren signe en glad giver.

Jeg er for tiden her, men arbeidet vanskeliggjøres grunnet mangel av lokaler. Møtene som vi har hatt har vært i en liten kafe, selv denne kunne vi først få til møter etter kl. 8.30 aften. Barnemøter blir dog holdt kl. 3 og det er inspirerende å se alle barna som møter. Barneantallet varierer mellom 70-100. Brødrene Myreng er for tiden hjemme og tar seg av arbeidet

Folket er voldsomt opptatt med gjenreisningen og de pågående fiske, så det blir lite tid til annet. De lyse netter gjør jo også at folket delvis arbeider natt som dag.

Vær med i bønn for Finnmark! Landsdelen trenger i utpreget grad en åndelig gjenreisning.

Hilsen

Oskar Gamst.

FRA ARGENTINA

Kjære «Misjons-Røsten»s lesere.

Eders fred være stor!

Vil i Jesu dyrebare navn sende en hilsen fra oss her i Embarcacion og de andre steder hvor vi arbeider.

Jeg takker Gud for dere kjære søsken, for deres forbønner og offer. Hvilken oppholdende kraft og bærende kraft er det ikke? Mange ganger kommer det som en bølge av velsignelse midt i hverdagslivets arbeid og kamp.

Herren er usigelig god mot oss her. Arbeidet går fram og nye nek berges for himlen. To av våre evangelister har besøkt Chorotti-stammen som hittil har vært uberørt av evangeliets budskap. De er åpne og mottakelige og de ønsker å ha en evangelist. Be at vi får inn nok med midler. Vi har jo arbeidere i Conorao og Bolivia og så bror Aparicio her i Embarcacion.

Vårt lokale er fylt til trengsel, enda under denne kolde tiden er det litt mindre, for da reiser mange på skogsarbeid. Enda har vi fullt med folk.

Det er mange bevegelser i virksomhet og vi ser hvor tiden for Jesu gjenkomst nærmer seg.

Vi ber om vekkelse, serlig blant barn og ungdom da det er mange fristelser for dem. Hjelp oss å be om det.

Fredshilsen fra deres medarbeider i Kristus.

Hedvik B. Johnsen...

I et privatbrev skriver str. Johnsen at reisepengene som vi fikk sendt ut er kommet fram. Vi fikk bevilget kr. 2500.00 til hennes hjemreise.

Det blir ikke noe hjemreise i år, sier hun. Alle plasser på norske båter er opptatt helt til september og på den tiden av

året vil hun ikke reise. Hun tenker å komme hjem til våren, om hun lever og Jesus venter med å komme.

I året 1946 kom det inn kr. 5144,62 til misjonsarbeidet i Argentina. Da hver giver som har oppgitt navn og adr. har fått kvittering i brev er det unødvendig å innta givernes navn og adresse. Herren velsigne dere alle!

En del midler er kommet inn i år som er gitt til nye arbeidere og til utvidelse av arbeidet. De er godskrevet en serlig konto for det formål.

G. Iversen.

Vandring med Gud.

Mens her jeg går, jeg høre får, en røst så underbar.

Jeg lytter til, hva mon han vil, det er min Gud og far.

Han forklarer, åpenbarer Kristus for mitt indre blikk. Hva jeg eier, ved Hans seier, alt jeg nå av nåde fikk.

Han taler til meg gang på gang, ved natt som morgengry.

Iblant jeg hører lyd av sang, en vakker melodi.

Det er toner, hjemlandstoner, og den skjønneste musikk.

Det er himlens millioner, som nå svakt jeg høre fikk.

Ja, Herren taler til sitt folk idag just lik'som før.

Hans ånd er liv og sannhets . . . tolk, Han ennå undre gjør.

Har du øre, du får høre hemmeligheter åpenbart.

Og når Kristus åpenbares du får se — Han kommer snart

..J. Reiersen, Sande.

Fra Storsteinnes i Balsfjord.

Som det vil sees fra annonsen i dagens nr., innbyr vennene på Betel, til stevne søndag den 13. juli.

Stevnet begynner lørdag den 12. kl. 20.

Det er en glede for oss etter 8 års forløp atter igjen å kunne hilse våre venner velkommen til å delta sammen med oss. Meget har vårt folk opplevet under disse triste år, og vi ikke minst her på stedet, men ved Guds nåde har det gått igjennem. Nå vil vi altså komme sammen igjen for i fellesskap å frembære lovoffer til ham som lot soloppgangen fra det høye gjesteoss.

Om noen av dere sydfra kommer til N. Norge i sommer, så søk å legge reisen så det passer med vårt stevne.

H. E.

Uppenbarelseboken.

Av D. O. Belfrage, Göteborg.

Skal jeg si noen anbefalende ord om denne boken, så vil jeg si at utleggelsen er god og meget enkel og oppbyggende. Den vil sikkert kaste lys over ting som har vært dunkle, og fremfor alt sporer boken til årvåkenhet med henblikk på Jesu Kristi komme for å hente sin blodkjøpte og åndsbeseglede menighet.

Les den og anvend ordet «Forakt ikke profetisk tale men prøv alt, behold det gode» (1. Tes. 5, 20—21) På denne måte vil enhver få utbytte ved å lese den.

M. K. Kleppe..

Misjonær Hans Svendbergs kasserer er: Godtfred Thoresen Fosseløkken pr. Halden.

LIVSMINNER

I 5. Mosb. 11. kap. sier Herren til Israels barn: «Du skal komme i hu Herrens gjerninger Hans hjelp og Hans førelse med deg, ifra Egypten og inntil denne dag.»

Det kan være spennende å se fremover og tenke på alt det som ligger foran; vi vet ihvert fall at det venter oss herlige velsignelser og evig herlighet når reisen er fullført. Men her oppfordres vi til å se tilbake og minnes Herrens hjelp og nåde. Vi har alle våre livsminner. Noen minner om glede og lykke, andre minner om sorg og nød.

Vi som er kommet litt til års har nok alle meget som taler til oss fra minnernes verden, når vi ser tilbake på vårt liv. Med redaktørens tillatelse vil jeg skrive om noe av Herrens nåde imot meg, i håp om at det må bli til velsignelse.

Det første jeg minnes er selv følgende mine foreldre, mitt barndomshjem og mine søsken og naboer. Gud ga meg den store nåde eller velgjerning å bli født av aktverdige foreldre i et godt hjem. Vi var åtte søsken. Tre piker og fem gutter. Far var godt utrustet med gode evner og foretagsom. Han begynte med «to tomme hender», som man sier, men arbeidet seg fram også økonomisk, så vi hadde det godt også i det timelige. I min barndom var vi alle uomvendte, men nå er far, mor og min eldste bror hjemme hos Herren og av oss som lever får jeg tro at fem er troende. De to yngste er i nord-Amerika og er visst borte ennå.

Min mor la vinn på å oppdra oss til barn, som ikke skulle bringe vanære over familien. Hun la oss sterkt på hjertet at vi måtte være vennlige og hensynsfulle mot barn, som satt i trangere kår enn vi. Mens jeg

ennå var liten, kom hun til å gå på vekkelsesmøter, som predikant Magnus Dahl fra Toten holdt i Brandbu og hvor mange kom til liv i Gud. Min mor kom ikke til omvennelse da, men hun var så grepet at hun samlet oss minste omkring seg og sang vekkelses-sangene for oss. Hvor ofte satt jeg ikke på min lille skammel og hørte henne syngende: «En negerslave hør nå her, han hadde Jesus kjær. Og til sin Gud i himmelen han holdt seg stedse nær».

Jeg gråt av medynk for den stakkars neger. Det var nok ikke syndserkjennelsens tårer; men jeg fikk høre om Gud og hans frelse og noe avleiret seg nok i min underbevissthet. Visemannen sier: «Undervis den unge om den vei han skal vandre, selv i sin alderdom skal han ikke glemme det».

Noe som gjorde et dypt inntrykk på min barnesjel, var da tjenestegutten på nabogården omkom. Han skulle leie en ung hest til smeden for å skoos. Hesten ble redd og løp løpsk. Grimelenken fikk han i rensnar rundt hånden og så løp hesten utfor en høy mur med ham. Da hesten ble stanset utenfor mitt hjem, var gutten så forslått at han utåndet inne i vår stue. Jeg så det hele og hørte guttens dødsrallen. Da talte Gud til meg om døden og skapte alvorstanke hos meg. Ja, tenk hvor livsreisen er farefull, kort og usikker, men døden er vi ikke i uvisshet om. Den kommer.

Livet forsvinner i hast som en drøm, år etter år iler bort. Livet forsvinner lik brusende strøm. Skyndsomt det iler så fort.

Michael Kristiansen.

Fra Vestlandet.

Kristus vårt liv.

Just disse linjer herfra med takk for sist.

Har nå sist vært i Skudenes og Veavåg på Karmøy for en ukes møter på hvert sted og det har vært åpent og godt, men søkningen til møtene i uken har vært mindre på denne tid. For tiden er jeg i Mosterhamn hvor jeg stanser en ukes tid. Her er en solid venneflokk og ganske bra søkning til møtene. Vennene gleder seg i Herren og over ordet som blir forkyndt. Det blir bare et kort besøk her denne gang. Jeg reiser herfra til Bergen for en ukes tid der, og blir over pinse. Har ellers besøkt Sørlandet med Spangereid i Påsken hvor Gud ga oss et velsignet stevne. Siden står veien tilbake langs kysten hjem over i slutten av juni om Gud vil.

Hilser også til vennene i Sarpsborg.

16. mai 1947 f. t. Grindheims våg, Mosterhamn.

Broderligst eders i Ham

Julius Sorensen.

Anbefaling.

Da Marry og Erling Weiby føler seg kalt av Gud til å opp-ta misjonsarbeid i Portugisisk Afrika, vil vi få anbefale disse venner og ber misjonsvenner i forsamlingene og ellers å huske dem både i bønn og med midler.

Deres kasserer er:

Leif Bentzen, Kongensgt. 14, Moss.

For forsamlingen på «Logen» Moss

Eldstebrorene

MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste*

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens
Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Pilegrimsferden.

Søndag 13. april var min hustru og jeg på møte i «Zion», Selbakk. Det var riktig åpent og godt der. Misjonær Erling Kristiansen var der, og det var gilt å hilse på ham. Han har som flere kjenner til sluttet seg til forsamlingen i Salem, Oslo etter at hans familie kom hjem fra Kongo. De arbeidet på pinsevennernes felt der de siste år de var der ute.

Tirsdag 15. april reiste jeg til Sætre i Hurum. Møte på bedehuset om kvellen var godt. Riktig mange var møtt fram. Mitt herberge fikk jeg hos Eivind Jørgensen igjen. Møtet torsdag var også bra besøkt, enda bedre enn tirsdag. Riktig åpent. En ung mann overga seg til Gud etter møtet.

Stanset i Sætre til og med tirsdag 22. april. og det var godt besøkte møter og åpent for or-

det hele tiden. Siste møte kom min hustru også og deltok.

Onsdag reiste vi til Klokkarstua i Hurum. Vi fikk vårt herberge hos montør Samuelsen og stanset til over onsdag, 30. april.

Det er for tiden ikke noe særlig stor søkning til møtene på det gamle bedehuset. En del av den gamle staben møter dog trofast fram. Det behøves tilsig av nye krefter. Vi deltok og så på et møte på «Karmel» i Svelvik. Min hustru hadde aldri vært i Svelvik før og ville gjerne se «den vesle rare byen», som Elias Kremmer kaller den. Vi var innom og hilste på br. og str. Volden og gikk på «Karmel». Det var avertert vitnemøte der og det var ikke mange møtt fram. Det var gilt å hilse på noen av de gamle kjente venner. Blant annet var det kjært å hilse på Olav Jensen. Hartford har virket der meget i den siste tid, men nå var han reist en tur. De ventet ham vist nok tilbake snart igjen. Vi deltok også på to møter hos pinsevennene i Hurum, begge møter var i private hjem og riktig gode. Søndag 27. april var vårt siste møte på bedehuset. Onsdag 30. april var det misjonsmøte hos Osvold Follestad. Henry Jakobsen som virket hos pinsevennene og forst. Bernhard Rørvik m. fl. fra dem kom og deltok og vi hadde en god stund

I den tiden vi var der gikk en av de eldste frie brødre der på stedet hjem til Herren. Det var Andreas Sørensen, Grina som denne gang fikk hjemlov. Han hadde vært syk siden i vinter og måtte holde seg hjemme.

Vi besøkte ham på fredag. Han var da påkledd, men måtte ligge på sengen for det meste. Natt til søndag døde han plutselig ved to tiden. Det gikk fort. Lørdag 3. mai ble han fulgt til sitt siste hvilested på

denne jord og minnemøte holdtes i bedehuset. Så var det siste gang jeg så ham i dette liv den fredagen. Vi ba til Gud sammen og leste sammen fra Guds ord. Ved Guds hjelp håper jeg å møte ham i herligheten. Han var original og ofte nesten for radikal i sine vitnesbyrd, men en bønnens mann og en troens mann.

Torsdag 1. mai deltok vi i begravelsen og minnefesten etter en ung kvinne som måtte gå fra mann og to kjekke gutter i 12—14 års alderen. Hun søkte og fant Gud — eller rettere — Gud fant henne og frelste hennes sjel på sykeleiet og løste henne fra alt som bandt henne til dette liv. Hun fikk nå de til å legge alt på Ham som kan bære alle våre vanskeligheter. Br. Hans Karlsen fikk være den som Gud brukte til å lede henne til Jesus. Valborg Gommerud besøkte henne på sykehuset i Drammen og ble henne til hjelp ved å lede henne inn i ordets trøst. Minnefesten etter henne var også i bedehuset hvor presten på stedet, Valborg Gommerud, undertegnet m. fl. vitnet. Hennes mor som mange år har vært en kristen sa også noe. Så er atter en sjel berget for evigheten. Hun var bare 34 år. Hennes navn var Ragnhild Karlsen.

Br. Samuelsen kjørte oss til Holmsbu hvor det var møte på kvelden. Det var ganske bra med folk. Valborg Gommerud, min hustru og jeg vitnet om Gud. Misjonær Erling Kristiansen talte også.

Vi ble i Holmsbu til over søndag 4. mai. Hos Kristian Hansen fikk vi vårt herberge og hadde det bra. Han er den ledende bror nå.

Det er flere år siden jeg sist var i Holmsbu. Stedet er jo nesten uforandret å se til. Det er en liten vakker plass ved fjø-

FRIGJØRELSE

*Hver den som gjør synd,
er syndens trell. Får da
Sønnen frigjøre dere, da
blir I virkelig fri.
(Joh. 8, 34, 36.)*

hvert menneske som gjør det onde. — — —»

Men dog, — Gud er kjærlighet.

Når der tales om frigjørelse må man være innfor ordets område. Det er Gud som har ordnet frelse og frigjørelse.

Når Gud skapte Adam og Eva, da skapte han dem i sitt billede, som frie og lykkelige mennesker, men de brøt Guds lov, idet de åt av den forbudne frukt. Ved sin ulydighet krenket de Guds rettferdighet, og hver overtredelse måtte få sin fortjente straff. Guds dom var streng. «Guds strenghet er over

På fallets dag ga Gud løfte om frelse. Kvinnens sed skal knuse slangens hode. — Gud pekte fram til den dag da Jesus skulle bli et blodig offer for slektens frelse. Synden er uhyggelig. Et bundløst dyp. En avgrunn av forbannelse.

Etter syndefloden, sa Gud:

«Jeg vil ikke heretter forbanne jorden for mennekets skyld, for mennesket er ondt fra ungdommen av.»

Ei fordømmelsens makt, men hans kjærlighets pakt, skal oppreise en synder fra død. Så ble synden og skylden på Frelseren lagt; og hans kjærlighet ender all nød

David sier: — Jeg er født i misgjerninger og min mor har unnfanget meg i synd. —

Da jeg forleden var hos en fotograf, merket jeg meg at det var adskillig som ville ha bilde. Jeg tenkte: Det billede Gud fremstiller av mennesket er ikke mye vakkert. I Rom. 3, 10-18 finner vi det. — Ikke en rettferdig, enn ikke en. Alle har syndet og fattes Guds ære —

Gud lot folket prøve hva de dugde til. De forsøkte ad lovgjerningers veg å nå fram til rettferdighet.

Skriften sier: — Det var umulig for loven, idet den var maktesløs ved kjødet —

Så vender vi oss til evangeliets husholdning.

Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse. Gal. 3, 13.

Hvor vidunderlig å kjenne sødmen av evangeliet.

Kristus døde for mine synder

Forts. side 8.

Til Lølands hjemreise.

Innkomet til søster Lølands hjemreise fra Kina.

En søster kr. 5.00. Kollekt «Logen», Moss kr. 641.27. N.P. Haugesund kr. 5.00. Olga Andersen, Stikka, Tune. kr. 20.00. Gunnar Jensen, Herøya. kr. 10.00. I., Drammen kr. 50.00. Troesmisjonen, Horten kr. 100.00. E. Magnusen, St. Croixgt. Fredrikstad kr. 25.00. N. N., Stavanger kr. 50.00. E. Wold, Kapp kr. 15.00. En søster, Moss kr. 135. Alma Pedersen, Jæren kr. 25.00

Hjertelig takk!

*Joh. Martinsen, Moss,
Kasserer.*

Har nettopp mottatt brev fra henne. Gud bruker henne fremdeles til sjeles frelse, og sykes helbredelse, og mange blir døpt i den Helligånd. All ære til Jesus!

Joh. Martinsen..

Strålende, deilige dager var de første riktige vårdagene. Enda kunne vi treffe på snefonner som kjempet en håpløs kamp for å eksistere, men måtte gi tapt for den varmende sol. Det glitret i sjøen og solen flammet innover huserne og i hagene røk det av gammel lov og annet som ble brent. Det var vår igjen.

Forsamlingens mangeårige leder, Kristian Larsen, var gått hjem til Herren siden sist jeg var der. Plassen etter ham var tom. Beskjeden og bramfri røk ut fra han den gjerning Gud hadde gitt ham. Vi fikk også hilse på hans hustru og datter og hadde en gild dag i dette gjestfrie hjem, hvor så mange av Herrens vitner og pilegrimmer har funnet et hvilested under ferden. For dem følte selvsagt savnet størst.

En av dagene besøkte vi også lods Andersen og hustru på Rød tangen. Misjonær Erling Kristiansen bor der for tiden med sin familie.

Det var møter torsdag, lørdag og brødsbrytelse søndag formiddag og møte søndag kveld.

Mandag 5. mai reiste vi hjem. I br. Aksel Andersens motorbåt ble vi satt over til Berger, hvorfra det, etter ruteboken, skulle gå rute til Sande st. kl. 9.30, men ruten var forandret til 8.10 og det var ikke noe annet å gjøre enn å ta drosjebil til Sande da vi kom til Berger kl. vel 9. Det ble et nesten to timers opphold i Sande, likeså i Horten og nesten samme ventetid i Moss før tog til Sarpsborg kom. Kl. 19 var vi hjemme
G. I.

Bryllup

feires lørdag den 28. juni på Hauge i Rolvsøy av str. Astrid Andersen og forstander Bjarne Staalstrøm.

Trøst og formaning.

Agt det for bare glede, mine brødre, når I kommer i alle hån de fristelser, da I vet, at prøvelsen av eders tro virker tålmodighet, men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, for at I kan være fullkomne og hele og ikke mangle noe. Men dersom noen av dere mangler visdom, da be han derom til Gud, han som gir alle villig og uten onde ord, og den skal gis ham. Men han be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner havsbølgen, som drives og kastes av vinden. Ti ikke må det menneske tro, at han skal få noe av Herren, slik en tvesinnet mann, ustø på alle sine veier. Men den ringe bror rose seg av sin høyhet, og den rike av sin ringhet; ti han skal forgå som blomst på gress. Solen gikk opp med sin brann og tørket gresset bort, og blomsten på det falt av og dets fagre skikkelse ble ødelagt; således skal og den rike visne bort på sine veie. Salige er den mann som holder ut i fristelsen; ti når han har stått sin prøve skal han få livsens krone, som Gud har lovet dem som elsker ham.

Ingen sier når han fristes: Jeg fristes av Gud. Ti Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen. Men hver fristes i det han drages og lokkes av sin egen lyst. Deretter når lysten har unnfanget føder den synd, men når synden er blitt fullmoden, føder den død. Far ikke vill mine elskede brødre! All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes far, hos hvem der ikke er forandring eller skiftende skygge. Etter sin vilje har han født oss ved sannhets ord, for at vi skal være en førstegrøde av Hans skapning.

I vet det jo, mine elskede brødre. Men hvert menneske

være snar til å høre, sen til å tale, sen til vrede; ti manns vrede virker ikke det som er rett for Gud.

Avlegg derfor all urenhet og all levning av ondskap og ta med sagtmødighet imot det ord som er innplantet i eder, og som er mektig til å frelse eders sjele. Men vær ordets gjørere og ikke bare dets hørere, hvorved i dårer eder selv. Ti dersom en er ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige åsyn i et speil. Han så på seg selv og gikk bort og glemte straks hvorledes han så ut. Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov og holder ved dermed, så han ikke blir en glem-som hører, men gjerningens gjører, han skal være salig i sin gjerning.

Dersom en mener, at han er en gudsydker, og ikke holder sin tunge i tømme, men dårer sitt eget hjerte, hans gudsyd-kelse er forgjeves. En ren og usmittet gudsyd-kelse for Gud og Faderen er dette, å se til enker og farløse i deres trengsler, å holde seg selv uplettet av verden.

Mine brødre, la ikke eders tro på vår Herre Jesus Kristus, den herliggjorte, være forenet med å gjøre forskjell på folk. For om det kommer en mann inn i deres forsamling med gullring på fingeren, i skinnende klær, og der også kommer en fattig mann inn i skitne klær, og I ser på ham som bærer de skinnende klær, og sier: Sett du deg her på en god plass! Og til den fattige: Stå du der, eller sett deg nede ved min fotskammel! Gjør I da ikke forskjell hos eder selv og er blitt dommere med onde tanker? Hør dog mine elskede brødre: Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige på ver-

dens gods, til å være rike i troen og arvinger til det rike han har lovet dem som elsker ham? Men I har vanæret den fattige. Er det ikke de rike som underkuer eder og som drar eder for domstolene? Er det ikke dem som spotter det gode navn de er nevnte med?

Visselig, dersom I oppfyller den kongelige lov etter skriftene: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør I vel, men gjør I forskjell på folk, da gjør I synd, og loven refser eder som lovbrøtere. For enhver som holder hele loven, men snubler i en ting, han er blitt skyldig i alle. Ti han som sa: Du skal ikke drive hor, han sa også: du skal ikke slå ihjel. Om du ikke driver hor, men slår ihjel, da er du blitt lovbrøter. Tal så og gjør så som de der skal dømmes etter frihetens lov! Ti dommen skal være ubarmhjertig mot den som ikke har gjort barmhjertighet, men barmhjertigheten roser seg mot dommen.

Hva nytter det, mine brødre, om en sier at han har tro, når han ikke har gjerninger? Kan vel troen frelse ham? Om en bror eller søster er naken og fattes føde for dagen, og noen av dere sier til dem: Gå bort i fred, varm eder og mett eder, men I ikke gir dem det legemetrenger, hva nytter det? Således og med troen: Har den ikke gjerninger, er den død i seg selv. Men en kan si: Du har tro og jeg har gjerninger. Vis meg din tro uten gjerninger, og jeg vil vise deg min tro av mine gjerninger! Du tror at Gud er én du gjør vel; djevelen tror det også og skjelver. Og vil du vite det, du dårlige menneske, at troen uten gjerninger er unyttig? Abraham, vår Far, ble ikke han rettferdiggjort ved gjerninger da han ofret sin sønn Isak på alteret? Du ser så troen virket sammen med hans gjerninger og at troen ble full-

Et hart hjemsoekt land.

Følgende er et utdrag av en artikkel misjonssekretær K. A. Modin har skrevet i «Hemmets Vän»:

Før utbruddet av krigen hadde Lettland omkring 1 950 000 innbyggere. Av disse var 1 570 000 lettisk og minoriteten besto iflg. en engelsk avis av 206 439 russere, 93 479 jøder og 62 141 tyskere.

Den lutherske kirken ansloges til 1 075 641. I dens tjeneste sto 270 prester. Nærmest etter kom den katolske kirken med 476 693 medlemmer, hvorav største delen var letter og russere.

Krigen har bragt med seg store omveltninger i Lettland. Hele den tyske minoriteten forflyttedes allerede i 1939 til de vestlige provinsene i Polen som ble innlemmet i det tredje riket 1940 innlemmedes Lettland i Sovjetunionen. Så ble landet besatt av tyskerne og det ble en prøvsom tid for jødene. 1944 ble Lettland påny inntatt av russerne. Mange flyktet da fra landet. Russerne fengslet og deporterte alle mistenkte og istedet for dem som under krigen var drept, hadde flyktet ut av landet eller blitt depotert, har etter hva noen mener 500 000 russere blitt forflyttet til Lettland.

Den lutherske erkebiskopen flyktet til Tyskland, men det skal enda være ca. 100 lutherske prester igjen i landet. Noen sit ter enda i fengsel.

Det meldes nå at endel bygninger til kirkelig bruk som ble rekvirert av russerne er tilbakegitt til kirken. Gudstjenester i kirken er tillatt og det teologiske fakultetet oppgis å være åpnet igjen.

Den katolske kirken har for tiden 250 menigheter og ca. 140 prester. Det katolske seminariet i Riga har igjen opptatt

sin virksomhet med 11 elever. Det legges ingen ting i veien for prestenes virksomhet.

Metropoliten Sergius ble myrdet i 1944 og hans etterfølger erkebiskop Daniel Jusvyuk depotertes i sin tid av tyskerne til Tjekoslovakiet, hvor han kom i forbinnelse med patriarlet i Moskva og ble utnevnt til erkebiskop i Hvit-Russland.

Hvordan det har gått med de mindre grupper av evangeliske kristne såsom baptister og metodister foreligger det ingen meddelelser om.

Stevne

holdes i *Holmestrand* søndag 22. juni på *Folkets hus*. Møter kl. 10.30, 4 og 6.30. Talere forstander Bjarne Staalstrøm og evangelist Jon Sørensen, samt flere tilreisende brødre. Musikk venner fra Knoffsgt., Drammen og «Salem», Mjøndalen deltar. Mineralvann fåes kjøpt.

Hjertelig velkommen i Jesu navn.

Den Frie Evangeliske Forsamling, Holmestrand.

Stevne i Askim

den 9. og 10. august..

Velkomstmøte lørdag kl. 8. Søndag møter kl. 11 og 4. Flere brødre deltar. Kaffe og leskedrikk. Velkommen.

Johs. Karlsen.

Stevne

holdes i Betel, Magnor lørdag og søndag 5. og 6. juli. Flere tilreisende predikanter deltar. Kaffe, melk, wienerbrød og leskedrikk blir å få kjøpt på stedet.

Velkommen i Jesu navn.

For menigheten

V. Svan.

kommen ved gjerningene, og skriften ble oppfylt som sier: Abraham trodde Gud, og det ble regnet ham til rettferdighet og han ble kalt Guds venn. I ser at mennesket blir rettferdiggjort ved gjerninger og ikke ved troen alene. I like måte Rahab, skjoken, ble ikke hun rettferdiggjort ved gjerninger, da hun tok imot utsendingene og slapp dem ut en annen vei? Tilikesom legemet er dødt uten ånd, så er og troen død uten gjerninger.

Jakob hilser de kristne av Israels tolv stammer, som er spredte omkring i landene. Formaner dem til glede i trengsler, til bønn og tro og til å akte sin kristendom for sitt dyreste gode. Fristelser til det onde er av oss selv. Fra Gud kommer alle gode gaver. Han har gitt oss gjenfødselsens nåde. Man skal være sen til tale og til vrede og med flid ta imot ordet å gjøre etter det.

De troende skal ikke gjøre forskjell på fattig og rik, men vise kjærlighet mot alle og vandre etter Guds bud. Tro uten gjerninger er død og unyttig til frelse.

Broderhilsen

*Hans Grønnvold.
Torpa.*

Misjonskonferanse

Menigheten i Knoffsgate 6, Drammen, innbyr herved predikanter, ledende brødre og interesserte forøvrig til stevne og misjonskonferanse i tiden 20.—24. september. Nærmere kunning gjøres senere.

For menigheten i Knoffsgt 6

*Ditlef Christoffersen,
eldste.*

Adr. Styrmoes vei 56, Drammen
Telefon 3346.

Frigjørelse.

Forts. fra side 5.

Tror jeg det, — da er jeg frelst og frigjort fra synden.

Blodet renser fra all synd.

Læresystem og kirkesamfund kan ikke frigjøre mennesket fra synd. Vi har frelsesmidlet: Vi forkynner Kristus og Ham kors festet.

Det som var umulig for loven, idet den var maktesløs ved kjødet det gjorde Gud, idet han sendte sin sønn — —.

De røde blodsdråper fra Golgata roper

om frelse, o, synde for deg.

Får da Sønnen frigjøre dere, blir I virkelig fri.

Jesus taler her til jødene om deres stilling, og sier bl.a. Den som gjør synd er syndens trell. Men de så ikke sin fortvilte stilling, — ville heller ikke erkjenne den. Slik har menneskene alltid vært. Man vil benekte kjennsgjerningen.

På et torvmøte i Oslo sier en bror i sitt vitnesbyrd: Du som er bastet og bundet av djevelen kan bli løst. Noen unggutter forsøkte å latterliggjøre det hele. Jeg gjorde dem oppmerksom på faktum: Ser dere Møllergaten 19 der? Er det ikke bevis nok at mennesket er bastet og bundet av djevelen?

Jesus formår å løse de bundne og sette de plagede i frihet.

Rolf Westlie.

Försök till tolkning av

Uppenbarelseboken.

Av D. O. Belfrage, Göteborg.

Innsänd kr. 8.00 för inbunden ock kr. 6.00 för heftad till redaktör Gust. Iversen, Misjons Røsten, Sarpsborg, ock boken sändes direkt från Sverige pr. omgående.

Dårlig stilling i U. S. A.

I følge en undersøkelse i New York angående søkningen til religiøse møter, viser det seg at av en million mennesker mellom 16 og 25 år besøker 1 prosent jødiske gudstjenester, under to prosent de protestantiske og fem prosent de katolske gudstjenester. Resten 92 prosent, besøker ingen gudstjenester.

Den religiøse statistikken viser at i 61.000 kirker ble ikke en eneste ny inntatt i 1946. Ca. 9000 kirker har blitt stengt.

Russland.

Det skal for tiden være 22000 gresk-katolske kirker i Russland og 3000 kirker som tilhører baptister, pinsevenner og andre evangelisk-kristne. Ca. 30 prosent av de evangelisk kristne forkynnere bruker hele sin tid i evangeliets tjeneste. De andre har arbeid ved siden av, hovedsakelig i fabrikker, kontorer og kollektiv landbruk, skriver «Hemmets Vän».

BIBELN

Etterspørselen etter Bibelen er stor i Tyskland. De har bestilt ca. 200.000 Bibler.

I Westfalen hadde over 3000 ungdommer sluttet seg til evangeliske kirken siden krigen sluttet, men de hadde ingen Bibler. I Düseldorf hadde ingen Bibler blitt trykt siden 1940.

De papirlagre som var tenkt til trykning av bibler var blitt ødelagt av brannbomber. I Köln hadde 5000 tegnet seg på lister for å få kjøpt bibler, men bare 16 — seksten — hadde fått.

Den største bestilling er kommet fra Polen. Den er på en million bibler og en million nye testamenter. Opplysningene er fra Det Britiske og utenlandske bibelselskap i London.

Verdens eneste håp

Nettopp fordi kristendommens universalisme er så dypt forankret, så urokkelig, bekjemper den med fanatisk iver. Man kan se hvordan de tyske verdensanskuelsesledere raser mot den økumeniske bevegelse, — det er typisk, og det er rimelig når man som nazismen er i ferd med å bygge opp en nasjonalreligion som mest av alt ligner den gamle jødedom.

Kristendommens universalisme er i denne dag verdens eneste håp. Enhver vei mot isolasjon og splittelse er en vei fra kristendommen. For med all egenart og forskjell skal alle nasjoner og raser leve som en stor familie og berike hverandre. Vi har kanskje aldri vært lenger fra et slikt mål, en slik kristen tilstand enn idag; men den kristne vet at målet skal bli nådd.

Ensrettethet til tross for mangfoldighet — det er dikta- turets forbannelse. Enhet i mangfoldigheten — det er kristendommens velsignelse.

Ronald Fangen.

Stevne

holdes i Misjonshuset, Sarpsborg søndag den 17. august hvortil venner fra fjern og nær er hjertelig velkommen.

Velkomstmøte lørdag aften.

For vennene

A. Holm.

Stevne

Søndag den 13. juli holdes stevne på Betel, Storsteinnes Balsfjord. Stevnet begynner lørdag den 12. kl. 20.

Eventuelt deltakere meldes seg til undertegnede.

For vennene

Henrik Eilertsen